

Haisukurjenpolvi

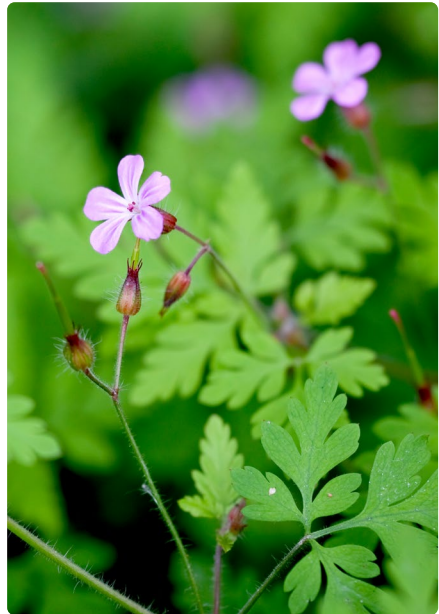
Geranium robertianum

Punakukkainen haisukurjenpolvi kasvaa keskiravinteisten ja ravinteisten jyrkänteiden tyvillä, lohkareikoilla ja kalliohyillyillä Etelä-Suomessa.

Toisin kuin joitain sukulaisiaan, haisukurjenpolvea tapaa avoimilla paikoilla vain harvoin; mieluiten laji kasvaa varjoisten irtolohkareitten päällä tai kallionkoloissa. Se kasvaa myös varjoisissa lehdöissä.

Haisukurjenpolven tympeä ja voimakas haju on hyvä tuntomerkki maastossa. Kasvista keittämällä tehtyä haisevaa lientä on muinoin käytetty ainakin luteiden karkoittamiseen.

Toisaalta kasvin voi erottaa myös kauniista punertavista kukistaan, jotka ovat hyvin tunnusomaisia muillekin kurjenpolville. Haisukurjenpolvi on usein monihaarainen ja sen varsi on selvästi karvainen.

Anne Saarinen

Metsän- ja luonnonhoidon keinot

Kuten monien muiden varjoisten ja kosteiden kasvupaikkojen lajien kohdalla, haisukurjenpolven elinympäristössä ei tulisi tehdä suuria muutoksia puustoon tai sen kasvillisuuteen. Kasvin kasvupaikka voidaan rajata kokonaan metsänkäsittelyn ulkopuolelle.

Osa haisukurjenpolven kasvupaikoista voi olla metsälain erityisen tärkeitä jyrkäne-elinympäristöjä ja niiden alusmetsiä, joiden säilyminen on turvattava metsänkäsittelyssä.